

ОДБАЦИВАЊЕ ОПТУЖНИЦЕ

Када окривљени због трајног физичког оболења не може да на главном претресу седи дуже од 5-10 минута и прати суђење, испуњени су услови за одбацивање оптужнице на основу одредбе члана 416. став 1. тачка 3. ЗКП.

Из бразложења:

Анализирајући садржину изјављене жалбе, Апелациони суд у Београду је нашао да се истом указује на погрешан закључак првостепеног суда у погледу тога да окривљени А. М. не може трајно учествовати у поступку, обзиром на контрадикторности између налаза и мишљења Комисије судских вештака од 26.03.2013. године и допунског налаза и мишљења исте Комисије од 24.04.2014. године. Наиме, јавни тужилац налази да се из наведених налаза и мишљења не може закључити да ли болест окривљеног утиче на његову процесну неспособност, обзиром да је, према ставу судских вештака, окривљени ментално способан да присуствује главном претресу и прати његов ток.

Међутим, овај суд је увидом у списе утврдио да не постоје контрадикторности између наведеног налаза и мишљења и допунског налаза и мишљења Комисије судских вештака, већ су напротив исти потпуно сагласни у погледу тога да окривљени А. М. није физички способан да седи дуже од 5-10 минута обзиром да је изгубио мишићну снагу потребну за седење и одржавање трупа усправним. Дакле, Комисија судских вештака је и у основном и у допунском налазу и мишљењу нашла да окривљени није физички способан да присуствује главном претресу у дужем времену од означеног, с тим што је у допунском налазу и мишљењу само додато да код окривљеног није могуће побољшање здравственог стања и да због тога окривљени трајно не може учествовати у поступку. Апелациони суд у Београду је при томе имао у виду и део наведених налаза и мишљења Комисије судских вештака из којих произлази да је окривљени ментално способан да присуствује главном претресу и прати његов ток, као и да износи своју одбрану, али наведено није било од утицаја на другачију одлуку обзиром да је окривљени због својих физичких недостатака трајно изгубио могућност да прати суђење у времену дужем од 5-10 минута, што је, поред менталне способности окривљеног, такође нужна претпоставка за вођење поступка.

Поред тога, ирелевантни су наводи из изјављене жалбе којим се указује да је тешка болест код окривљеног постојала и у време предузимања инкриминисаних радњи, те да у том смислу није било места примени члана 416. став 1. тачка 3. ЗКП. Ово с тога што код наступања тешке болести услед физичких недостатака окривљеног, који воде његовој трајној немогућности учествовања у поступку, није од значаја тренутак наступања те тешке болести, односно није од значаја да ли је та болест наступила пре или после тренутка када се окривљеном ставља на терет извршење дела. За разлику од тога, код душевног оболења или душевне поремећености мора се водити рачуна о тренутку њиховог наступања у односу на извршење дела, обзиром да постојање психичких недостатака код учиниоца пре извршења дела, у зависности од њихове тежине, може захтевати примену одговарајућих правила за вођење поступка према неурачунљивом лицу.

Неосновани су и наводи из жалбе јавног тужиоца којима је указано да је првостепени суд требало решењем да одложи претрес у смислу одредбе члана 387. став 1. тачка 2. ЗКП уколико је утврдио да је код окривљеног наступила тешка болест због које не може учествовати у поступку. Ово с тога јер се цитирана законска одредба између осталог односи на ситуацију када је код окривљеног после учињеног кривичног дела наступила привремена тешка болест, док из наведеног налаза и мишљења Комисије судских вештака прозилази да је код окривљеног А. М. наступила тешка болест због које он трајно не може учествовати у поступку.

(Решење Апелационог суда у Београду Кж-2 1206/14 од 13. јуна 2014. године)

*аутор сентенце: мр Сретко Јанковић,
судија Апелационог суда у Београду*